

# Tutoriat 5 Virtual, moștenire diamant și downcasting

### 1. Virtual

- a. Ce este?
  - **Virtual** este un **keyword** care a apărut pentru a rezolva multe din problemele din C++ legate de moștenire.
- b. Când se folosește? În fața unei metode din clasa de bază(dar și la mostenirea claselor – vezi moștenirea diamant) și înseamnă că dacă acea metoda va fi suprascrisă(overriding) într-o clasă derivată, în momentul realizării upcasting-ului, metoda apelată va fi cea din clasa derivată.

#### Obs:

- **Virtual** este utilizat, în general, în clasele de bază, pentru că el ajută la moștenire.
- Nu este recomandată folosirea lui într-o clasă care nu urmează să fie moștenită, dar totuși, nu este interzis acest lucru.

```
class A
{
public:
    void f1() { cout << "f1 normal din A"<<endl; }
    virtual void f2() { cout << "f2 virtual din A"<<endl; }
};
class B : public A
{
public:
    void f1() { cout << "f1 din B care suprascrie"<<endl; }
    void f2() { cout << "f2 din B care suprascrie virtual din A"<<endl; }
};
int main()
{
    A *a = new B; // upcasting
    a->f1(); // f1 normal din A
    a->f2(); // f2 din B care suprascrie virtual din A
    return 0;
}
```

c. **Destructor virtual** vs destructor obișnuit(doar la realizarea upcasting-ului)

În mod normal, la moștenire, destructorii sunt apelați de la clasa derivată spre clasa de bază. Însă, la **upcasting**, la distrugerea pointerului/referinței prin care se realizează upcating-ul, se va apela **doar** destructorul clasei de bază, cel din clasa derivată rămânând neapelat => memory leaks.

Dacă destructorul din clasa de bază este declarat ca fiind și virtual, la distrugerea pointerulu/referinței prin care s-a reazlizat upcastingul se vor apela ambii destructori în oridinea corectă, evitând memory leaks.

```
class B {
public:
   ~B() {
     cout <<
        "~B()";
class D : public B {
public:
   ~D() {
     cout <<
        "~D()";
class BV {
public:
 virtual ~BV() {
     cout <<
        "~BV()";
class DV: public BV {
public:
  ~DV() {
        "~DV()":
int main() {
  B *p = new D(); // upcasting
  BV *pv = new DV();
  delete p; // ~B()
  cout<<endl;
  delete pv; // ~DV()~BV()
```

```
return 0;
```

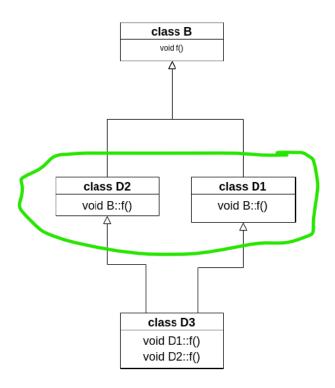
# 2. Moștenirea diamant

 a. Moștenirea virtuală
 Este folosită pentru un caz particular de moștenire și anume moștenirea multiplă.

Programul de mai jos **nu compliează**, deoarece nu știe care metodă f() să apeleze pentru instanța clasei D3(cea venită din D1/ cea venită din D2).

```
class B {
public:
    void f() { cout << "f() din B"; }
};
class D1 : public B {};
class D2 : public B {};
class D3 : public D1, public D2 {};
int main() {
    D3 d3;
    d3.f(); // eroare
    return 0;
}</pre>
```

Lanțul de moșteniri pentru programul de mai sus ar arăta așa:



- b. Probleme la moștenirea multiplă
   În exemplul de mai sus, în momentul moștenirii multiple, clasa D3 va avea acces la metoda f(), atât de pe ramura moștenirii clasei D1, cât și pe ramura clasei D2.
- c. Soluții pentru rezolvarea problemei diamantului
  - Folosirea operatorului de rezoluţie(::) împreună cu numele clasei din care folosim metoda f() moştenită, adăugate la apelul metodei (nu respectă principiile POO, deşi este posibilă, nu este recomandată).
  - ii. Folosirea moștenirii virtuale (recomandată): keyword-ul virtual(adăugat la moștenirea claselor încercuite cu verde în figura de mai sus) asigură faptul că nu se va copia decât o singură dată metoda f() din clasa de bază.

```
class B {
public:
    void f() { cout << "f() din B"; }
};
class D1 : virtual public B {}; //aici
class D2 : virtual public B {}; //aici
class D3 : public D1, public D2 {};
int main() {
    D3 d3;
    d3.f(); // f() din B
    return 0;
}</pre>
```

## 3. Downcasting

a. Ce este?

Reprezintă trecerea de la un pointer/referință de tipul clasei de bază la unul de tipul clasei derivate.

Adică?

Transform un obiect de tipul clasei de bază într-un obiect de tipul clasei derivate.

## b. Cum se realizează?

Prin intermediul <u>operatorulului</u> <u>dynamic\_cast</u>:
 clasa\_derivată \* pointer = dynamic\_cast<clasa\_derivată \*>(obiect\_clasă\_de\_bază)

#### !Obs:

- Instrucțiunea returnează NULL dacă nu se poate face conversia cu succes.
- Este necesar ca în clasa de bază sa existe **cel puțin o metodă virtuală**, altfel utilizarea operatorului va duce la o **eroare de compilare**.
- Nu se poate realiza downcastingul(compilează, dar valoarea este NULL) dacă pointerul/referința prin care se face nu reprezintă un upcasting.

```
class Animal {
public:
  void sleep() { cout << "Sleep"<<endl; }</pre>
  virtual ~Animal() {}
class Dog: public Animal {
public:
  void bark() { cout << "Bark"<<endl; }</pre>
class Cat: public Animal {
public:
  void meow() { cout << "Meow"<<endl; }</pre>
int main() {
  Animal* animals[2];
  Animal* a = new Animal();
  cout<< "Downcasting fara upcasting: "<<
dynamic_cast<Cat*>(a)<<endl; // afiseaza valoarea 0 (adica NULL)</pre>
  animals[0] = new Cat();
  animals[1] = new Dog();
  for (int i = 0; i < 2; i++) {
     if (Dog* d = dynamic cast<Dog*>(animals[i])) {
       d->bark():
     } else if (Cat* c = dynamic_cast<Cat*>(animals[i])) {
       c->meow();
```

```
return 0;
}
```

- Acelaşi lucru se poate realiza şi prin intermediul operatorulului static\_cast<>(), însă este folosit doar în anumite situații. (mai multe puteți citi <u>aici</u>).
- Downcasting fără metode virtuale și fără operatorul dynamic\_cast

Este posibil doar în cazurile în care știm sigur ce tip de obiect se află pe fiecare poziție a vectorului.

```
class Animal {
public:
  void sleep() { cout << "Sleep"<<endl; }</pre>
class Dog : public Animal {
public:
  void bark() { cout << "Bark"<<endl; }</pre>
class Cat: public Animal {
public:
  void meow() { cout << "Meow"<<endl; }</pre>
int main() {
  Animal* animals[2];
  animals[0] = new Dog();
  animals[1] = new Cat();
  for (int i = 0; i < 2; ++i) {
     if (i == 0) {
        Dog* d = (Dog*)animals[i]; // downcast
        d->bark(); // correct
     } else {
        Cat* c = (Cat*)animals[i]; // downcast
        c->meow(); // correct
  return 0;
```